

Osramočen napuh.

(Basen.)

logu je pel slavec. Stal je skromno na drobni vejici košatega grma in prepeval tako sladko in ljubeznivo, da so utihnile vse ptice daleč naokrog in so ga poslušale kakor zamaknjene.

Tedaj je pa priletel k njemu pisani, trdoglavi kalin in je prezirljivo gledal preprosto obleko povsod priljubljenega pevca. Zavist se mu je vzbudila in zaničljivo je začel govoriti slavcu: »Nikar tako ne gostóli in ne poj, ko vidiš, da te nihče ne pogleda! Kam pa hočeš s svojo beraško opravo?«

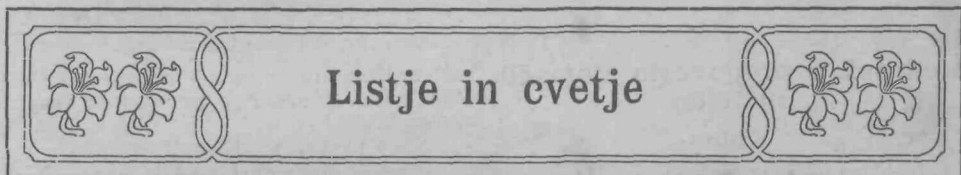
»Vsak po svojem stanu,« je odgovoril slavec in nemoteno pel dalje.

Tedaj sta pa prišli mimo dve deklici. Ko sta začuli slavčevo petje, sta obstali in strme poslušali čarobno petje čudovitega pevca.

»Mrtev bi bil gaj, če se ne bi razlegal po njem glas kralja pevcev,« je rekla ena izmed deklic svoji tovarišici; a ta je molče prikimala in zrla venomer tja, odkoder je prihajal zvonki glas.

Osramočen je odletel kalin, ko je čul hvaliti slavca; a slavec je dobil plačilo za svojo ponižnost in skromnost.

Gnjevoš.

Pisma našim malim.

III.

Draga slovenska mladina!

Zopet ti pišem o sreči. A da ti pokažem srečo, ti hočem pokazati našo in našega ljudstva in naše mladine — nesrečo. Ta nesreča se imenuje pijančevanje zlasti žganjepitje.

Gotovo si že videl pijanca. Njegov korak je bil negotov, hoja opotekajoča. Njegova beseda kreg, vpitje, preklinjevanje. Iz njegovih ust je puhtel neprijeten duh po zaužiti pijači ...

Kaj bi ti nemarnijo obširneje opisoval! Vprašam te samo: Kdo pa je ta pijanec? — Človek, bitje je, ki ga je Bog ustvaril po svoji podobi. Človek, umno bitje, pa tava opojen kakor neumen; človek, gospodar na zemlji, pa mu gospoduje pijača.

Kakšne vrste ljudje pa so pijanci? Žal, da le preobilokrat tudi mladi ljudje. Mladenič v cvetu mladosti, ponos svojih staršev, njih upanje — pa pijan!

Ali so pa pijanci srečni?

Vsak pijanec toži, da je bolan. Bolezen je pa kazen človeškemu rodu za prvi greh, bolezen je naša nesreča. Vendar je pa to še najmanjša nesreča nesrečnega pivca.

Otroci, ki so pijanci ne morejo biti srečni. »Spoštuj očeta in mater«, sem ti pisal zadnjič. Ali jih pijanec spoštuje? Kaj je mar pijanemu sinu žalost očetova, kaj ga brigajo materine solze! Kjer pa ni spoštovanja do staršev, tam pa ni sreče. — Pijanost je mati najrazličnejših pregreh. Naj ti samo nekaj povem, kar je napisala neka učenka o pijancih: »Pijanec greši sploh skoro zoper vse zapovedi. Od koža se sliši več kletvin